

Posudek oponenta na diplomovou práci Lenky Somolové na téma „Nejvyšší správní soud“

Správní soudnictví je aktuální problematikou v právním životě České republiky. Zájem o jeho počátky a historický vývoj je tedy vedle snahy o poznání problému z „akademického“ badatelského hlediska motivován i praktickými potřebami právnických pracovišť. Předložená práce může být úvodem pro podrobnější seznámení se vznikem a právní úpravou správního soudnictví v Rakousku, které bylo, jak je všeobecně známo, vzorem pro přezkum některých rozhodnutí správních úřadů nezávislým soudním orgánem také v ČSR. Rakouský správní soud za dobu své existence od r. 1876 vytvořil množství judikatury, která se stala potřebným a vhodným prostředkem pro řešení konfliktů občana a státu v Československé republice.

S cílem poskytnout přehlednou informaci o celé problematice proto autorka nejdříve pojednává o soudní struktuře rakouské justice v letech 1848 – 1918. Z toho vyplývá pak vznik a začlenění správního soudu v Rakousku do celého systému. Hlavní důraz klade pak na správní soudnictví v Československu jehož torzo, Nejvyšší správní soud, bylo zřízeno těsně po vyhlášené samostatnosti našeho státu v listopadu 1918.

Za hlavní přínos práce považuji rozbor reformy správního soudu ČSR provedené podle zákona č. 164/1937 Sb. z.a n. Samozřejmě autorka dochází ve svém sledování správního soudnictví u nás až do zániku správního soudu v roce 1952.

Práci doporučuji k obhajobě. Jedinou závažnější připomínkou je autorčina práce s poznámkovým aparátem, který je zahrnut přímo do hlavního textu, což ubírá na přehlednosti celého pojednání.

Otázka: Ústava 1948 a správní soudnictví

Prof. JUDr. PhDr. Karolina Adamová, CSc.

V Praze dne 6.2.2006